

отъ членове, и части, кои то ся отдаватъ на една речъ. То показва тихо, величественно, и торжественно теченіе на речи тѣ.

111-о. Разчленно (Раздробенно, Колке) Израженіе е, кога то членове тѣ не ся соединяватъ съ Союзы соединителны, нито ся отдаватъ на една речъ сички тѣ, но всякъ единъ ся представлява, като особно и совершенно предложеніе.

Тия всички тѣ ся думать Достоинства или добродѣтели речни, и противни на тѣхъ сж слѣдующи тѣ.

112-о. На Чисто то израженіе противно е Смѣшени то, което има чужестранны речъ, неупотребителны и прочее. На Ясно то и Плавно то, Темното, Жого то, или е много кратко, и неизражява, както треба мысль та, или речи тѣ сж безчинно положены. На прилично то Неприлично, Несообразно, Неестественно. На Гармоническо то Какофоніа та, кога то текжтъ еднакви слога, или многи еднакви согласни, трудни за изговора и неприятни за слуха, или много гласни наблизю, кой то недостатокъ ся называва Зѣваніе (Hiatus) н. п. И онъ и Юаннъ — Тихое уединеніе. На Періодическо то Незвѣзанно то, кога то слово то варви безъ членове, или части, или безъ повышеніе и пониженіе. На Разчленно то Свѣзанно то (Сжято).

113-о. Тукъ можемъ да наредимъ и Краткость та и Долгота на слово то.

Древни тѣ имахъ четыри видове на слово то.

1) Азіатскій, кой то не ся употреблява освенъ въ похвала^а и ся продължава.

2) Родіатскій, който има дълги Періоди, и ся изражява по легко.

3) Аттическій, който имаше сички тѣ дарбы на Хеллински тѣ музы